

Čovek i univerzum

Aleksandar Imširagić

Stvarnost je celina, a delovi sa koje je mi posmatramo zavise od ugla posmatranja. Pošto ne možemo izaći iz svemira koji obuhvata sve, imati neki stav, znači zahvatiti samo deo stvarnosti. Ili možemo reći, zahvatiti stvarnost u određenom stanju. Pošto je stvarnost svest – saznanje zavisi od stanja svesti

Jedna od najzanimljivijih teorija o strukturi našeg svemira je tzv. teorija „stringa“ (uže, nit). Radi se jedinom mogućem tumačenju potpune samoodnosnosti u nastanku „osnovnih“ čestica i složenijih struktura.

Prema toj ideji, „osnovne“ čestice u jedinstvenom polju, nazvane **preoni**, nastaju uzajamnim međuprožimanjem svih drugih „čestica“. Oni predstavljaju više **odnos** nego stvar. Pre su *dogadaj* nego što bi ih mi, povedeni razmišljanjem klasične fizike, nazvali *objektom*. Ipak, radi boljeg razumevanja, zamislimo na trenutak da je jedinstveno polje puno preona, osnovnih čestica.

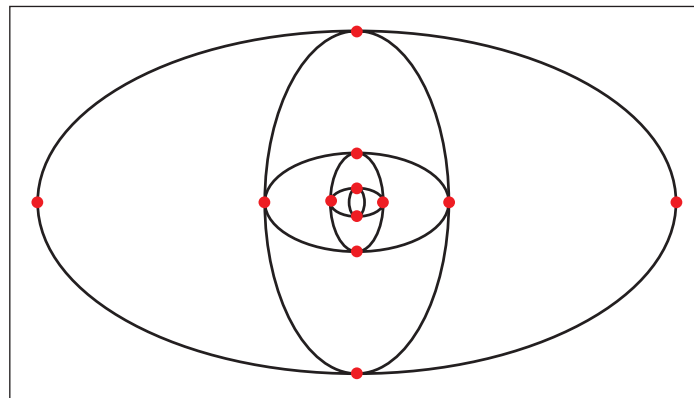
Preoni su nešto što nastaje kao odnos druge dve „čestice“, druga dva „dogadaja“ – odnosno preona. „Prva“ čestica je, dakle, neminovno sastavljena od dva preona. Ta dva preona su međusobno povezani razmenom još jednog, koji na taj način predstavlja „silu“, lepak koji ih drži zajedno. No, da bi to vezivno tkivo postojalo, da bi u jedinstvenom polju našli tri preona koji će zajedno činiti „prvi“ preon, moramo najpre njih sastaviti. Za to nam je potrebno 9 sledećih preona (za svaki preon po tri od kojih je „sastavljen“)! Pogledajte grafikon koji pokazuje mehanizam vezivanja preona u jedinstvenom polju.

Za svaki sledeći preon koji nam je potreban moramo imati još po tri od kojih ćemo ga „sastaviti“. Na kraju dobijamo jedan beskonačan niz. Potreban je beskonačan broj čestica koje isto-

vremeno postoje da bi se pojavila „prva“ čestica! Ukoliko bi bio samo jedan preon manje od *beskonačno*, stvoreni svet nikada ne bi nastao. Ceo svemir (beskonačan broj „čestica“) mora učestvovati u nastanku prve!

Zvuči paradoksalno, zar ne? Međutim, to je ono što nam pokušava reći teorija „stringa“. Njen naziv je nastao zbog toga što ona doslovno govori da **svemir sam sebe stvara**; kao kada biste se podigli u vazduh držeći se za svoje vlastite pertle na cipelama!

Znači, da bi nastao prvi preon potrebno je da ih bude **beskonačan broj**. Svi oni, dakle, moraju nastati istovremeno. Ipak, njihovo međusobno delovanje je neki proces koji ima svoj početak i kraj. Prisutni su svi istovremeno, ali postoji i neki tok, unutrašnja struktura



Beskonačan broj preona potreban je za nastanak jedne „čestice“, jednog preona. Samo jedna manje od beskonačno i čitav svemir bi nestao. S druge strane, čitav svemir mora učestvovati u „nastanku“ svakog pojedinog preona

koju možemo pratiti. To je svojevrstan paradoks „istovremenosti i postepenosti“ u njihovom nastanku.

Upravo negde na ovom mestu počinje i naše istraživanje. Prema svim astrološkim tradicijama sveta, u Vašem prvom trenutku života (tj. u trenutku rođenja) **istovremeno** su odigrani i svi ostali trenuci života koje ćete Vi **postepeno** doživeti tokom vremena, a koji su sada predstavljeni međusobnim **odnosom** planeta u univerzumu. Zar to upravo nisu osobine sveta preona koje smo maločas opisali? Da li je moguće da ova tako dugo osporavana „nauka o sudbini“ nalazi svoje teme- lje u otkriću savremene fizike?

U ritmu zapisana sudbina

Sve na ovom svetu je međuzavisno povezano, čineći tako jedan poseban entitet koji možemo nazvati **odnos** – kao kategoriju za sebe. Vi ne možete napraviti ni jednu aktivnost, pa makar ona bila i samo jedna misao, a da pri tom istovremeno ne delujete i na čitav Univerzum! I obrnuto – svaki događaj koji se odvija bilo gde u prirodi, mora imati svoju paralelu u suptilnijim nivoima Vaše svesti i Vaše fiziologije. To je čisti zakon uzroka i posledice o kome govori teorija vezivanja preona – a što ujedno predstavlja i osnovni postulat svih astroloških sistema.

Pre više hiljada godina, na drevnoj smaragdnoj ploči ustanovljen je postulat da je *sve što je dole jednako onome gore, a ono što je unutra jednako je onome spolja, te tako čini „čudesnost jedne jedine stvari“*. Njime se konstatuje da su odnosi koji upravljaju kretanjem planeta analogni zakonima koji upravljaju našim čulnim svetom i da se zakoni koji upravljaju atomima pridružuju kosmičkim zakonima. Na taj način postaje moguće da se, proučavanjem zakona muzičkog sklopa, izraza ritma, shvate odnosi koji se ispoljavaju na svim nivoima manifestovanog sveta. Ti su odnosi ritmički, jer i u srcu najsićušnijeg atoma pulsira kosmički dinamizam. Astrologija izučava priliv uticaja sa kojim smo „muzički“ usklađeni, tj. ritam kome su potčinjene sve naše životne funkcije.

Uzmimo, na primer, violinu. Struna koja treperi manifestuje savršeno određen odnos sa tonom stvorenim tim treperenjem. Možemo reći da ton i struna čine jedan „binom“. Njihova uzajamna zavisnost činjenica je zakona uzroka i posledice.

Um i telo, svest i nervni sistem, subjektivno i objektivno – međusobno su povezani jednim zajedničkim ritmom koji jeste *odnos sam po sebi* – ili ono što obično nazivamo *sudbinom* – često ne bivajući svesni da ona u potpunosti zavisi samo od *odnosa* koji postoji između našeg uma i našeg tela!

Čovek kao (muzički) događaj

Tako i planete treba tumačiti kao personifikovane tipove odnosa, koje smo samim trenutkom rođenja nesvesno izabrali kao svoj muzički sklop iz večnog toka melodije univerzuma. Naime, u trenutku rođenja, priroda (u najširem smislu te reči) je imala jedan autentičan i neponovljiv oblik – planete su

bile u određenom odnosu jedna sa drugom, sa dalekim sazveždima i sa planetom na kojoj živimo. Taj odnos *sila i materije* svekolikog univerzuma na početku vašeg postojanja – postaje **odnos vašeg života** ili, jednostavno, njegov **ritam**.

Sudbina je samo pesma, a Vi ste i kompozitor i plesač! Da biste bili školovan plesač života, kažu drevne nauke, potrebno je najpre da naučite da čitate note, kojima je zapisana i vaša melodija. Moderne nauke, pak, govore o univerzalnoj i sveprožimajućoj *melodiji odnosa* na nivou preona. Naime, kao što je elektron nosilac električne sile, a graviton nosilac sile gravitacije – **preon** („čestica“ jedinstvenog polja) je **nosilac sile sudbine**.

U astrološkim sistemima svih kultura, osnovni nosioci „sila sudbine“ jesu **planete**. Ono što su preoni u svetu mikrouniverzuma, to su planete u



velikom kosmičkom telu svakog od nas. Tradicionalno su u upotrebi planete vidljive golim okom, kojih (računajući Sunce i Mesec) ima ukupno sedam. Tako, pojednostavljeno rečeno – Sunce je nosilac *ritma sigurnosti* (ili odnosa sigurnosti), Mesec predstavlja *umirujući ritam*, Mars – *brz, odlučan*, Merkur nosi *ritam lakoće*, Jupiter je *odnos optimizma*, Venera – *odnos skladnosti*, dok Saturn predstavlja *spori ritam* i prividno *zaustavljanje*.

Ovih osnovnih sedam „nota“ mogu dati beskonačan broj kombinacija, kada se uzme u obzir da se one stalno kreću i da nikada ne mogu biti na istom mestu. Pored njih u „igri“ su još i *odnosi planeta sa sazveždima*, kao i *relativni odnosi* geografske širine i dužine planete na kojoj živimo sa ostatkom univerzuma. Sve zajedno, to daje prilično celovitu sliku stanja odnosa – iliti ritmova, u kojima se u datom trenutku sve već sadrži i iz kojih će se postepeno, u terminima vremena i prostora, doživljavati jedan život.

Svako ima na određeni način „raspoređene“ ove osnovne ritmove – nosioce sudbine, utvrđene na nivou u kome se *svest pretvara u materiju*, odakle se u istom tom ritmu kreira prostor/vreme nečijeg života. Odnos *vremena i prostora* u životu čoveka, naime, jednak je odnosu *uma i tela* te osobe!

Umetnost življenja

Muzika našeg života već je komponovana. Sve je 100% determinisano, reći će neki – i to je tačno! Međutim, istovremeno, sve je i 100% neodređeno! Uvek postoji sloboda reakcije na date okolno-

sti. Gde je izlaz iz *vezanosti sudbinom*? Upravo u njenom prihvatanju, a ne u borbi sa njom. Uskladite se sa sopstvenim unutrašnjim ritmom – sa sopstvenom muzikom, pronađite sebe i postanite vrhunski plesač svog života. „*Muzički događaj*“ svakog od nas je veličanstven. Nikad nije bila ispisana „loša“ muzika. Postojali su samo loši igrači – koji su ponekad prolazili kroz iskustva nesklada i bola.

Život je umetnost – a umetnost je življenje sa one strane misli. Ona je slobodni ples oživele duše po beskrajnim okeanima vremena i prostora.